

[Dagmar Mørk Jensen]

tes, at de 4 måneder ikke skulle tælles med i opsigelsesvarslet. At de heller ikke er kommet til det, fordi de pågældende i høj grad selv har skaffet sig andet arbejde, er en anden sag, men jeg tror ikke, at den pågældende overlæge har været i tvivl om, hvordan vi har set på det.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Må jeg spørge, om dette skal forstås sådan, at det radikale venstre vil støtte forslaget, hvis vi i forbindelse med behandlingen i kommunaludvalget får en udtalelse fra den nu ansatte overlæge om, at han mener, at han godt kan gøre brug af de stillinger, der her er tale om?

(Kort bemærkning).

Dagmar Mørk Jensen (RV):

I så fald mener jeg, at der foreligger en ny situation, som vi vil tage stilling til til den tid.

Poulsgaard (FP):

Fremskridtspartiet har igennem årene slået set for at bevare Finseninstitutet, og vi var meget kede af, at det skulle lukkes. Vi synes, at kræftforskningen – nu er også AIDS kommet ind i billedet – er så væsentlig, at vi simpelt hen må have ressourcer til den slags ting. Derfor er vi absolut positive over for dette forslag.

Agerschou (SF):

Da folketinget i maj 1985 behandlede et forslag fra socialdemokratiet om at friholde rigshospitalet for besparelser, udtalte SFs ordfører, at der ikke som en konsekvens af de påtænkte besparelser måtte ske en beskæring af forskningsaktiviteterne, og specielt kræftforskningen blev nævnt.

Formålet med det forslag, vi behandler her i dag, er følgelig at sikre, at de hidtidige forskningsaktiviteter på Finsenlaboratoriet videreføres ved en eller anden form for genplacering af de medarbejdere, der nu afskediges.

Under behandlingen af socialdemokratiets forslag i maj blev det fremført af indenrigsministeren og diverse borgerlige ordførere, at forskningen på Finsenlaboratoriet ikke var

tilstrækkelig cancerrelevant. Dette synspunkt gik igen i betænkningen og i forskellige svar fra indenrigsministeren til folketingets kommunaludvalg. Dette synspunkt er efter vores opfattelse forkert. En nøje gennemgang af, hvad der egentlig er foregået på Finsenlaboratoriet, viser, at det forholder sig helt anderledes.

Som det er opgjort i bemærkningerne til vores beslutningsforslag, kunne 50 pct. af forskningen ved beslutningen om omstrukturering rubriceres som direkte cancerrelevant, medens 20 pct. repræsenterede forskning inden for basal cellefysiologi og biokemi. Endelig fordelte cellekinetik, måleteknik og radiobiologi sig med ca. 10 pct. på hver af disse discipliner. Det kunne samtidig konstateres, at den ikke direkte cancerrelaterede forskning beskæftigede sig med emner, der er helt grundlæggende for forståelsen af cellens deling og funktion, eller med metodeudvikling inden for cancerforskning og -behandling.

På den baggrund har vi noget svært ved at forstå, at afbrydelsen af forskningsaktiviteterne på Finsenlaboratoriet skulle være led i en længe planlagt langsigtet strategi inden for cancerforskningen, og jeg synes, at indenrigsministerens manglende lyst til at tage ordet i dag og afklare stillede spørgsmål i folketinget viser, at denne tvivl er korrekt.

Vi synes faktisk, at indenrigsministeren har gjort et pænt forsøg på at vildlede folketinget, og i den forbindelse mener vi naturligvis, at de internationale reaktioner på beghenhederne må gøre indtryk på et flertal her i folketinget.

Efter vores opfattelse er den forskning, der er foregået, af central betydning for cancerforskningen, og derfor ønsker vi den fortsat. Vi mener samtidig, at det nuværende forskningsteam, med den erfaring, der er opnået, må være det mest velegnede til at føre forskningen videre. Imidlertid har ændringerne været sådan på Finsenlaboratoriet, at den pågældende forskning må føres videre i anden regie. Det er baggrunden for vores bemærkninger om, at forslagsstillerne accepterer, at Finsenlaboratoriet nu prioriteres på en anden måde.

Vi mener godt, at det kan lade sig gøre at videreføre forskningsaktiviteterne. En del af opsigelserne af de hidtidige medarbejdere trådte ganske vist i kraft allerede i fredags,